

tega še 3 pisma (od dr. Fr. Rački-ja, Kostrenčica, tajnika „Matice hrvatske“, in dr. Fona).

Še le proti večeru se je odpeljala družba preko Gamelj, kjer je bilo vse polno zastav, so možnarji pokali in ljudstvo pozdravljalo ter še celó konjiki prihajali naproti, — do Ježice, kjer je bil pripravljen ob gostilnici pri Alešu zopet slovesen sprejem s slavoloki, maji, zastavami, možnarji, ogovori in pozdravi, venci itd., pa je „Jupiter pluvius“ s svojo jezo vse zamočil tako, da je bil prestanek tukaj le kratek. Potem se je odpeljalo vse v Ljubljano nazaj — premočeno sicer, a vendar močno prešinjeno po vsem tem, kar je ta dan prijetnega in veličastnega doživelo.

Velika hvala za to, da se je vsa svečanost vršila tako lepo, gre še posebno vodiškemu župniku gosp. T. Kajdižu in gosp. kaplanu, gosp. župniku šmartenskemu Namretu in drugi častiti duhovščini tega kraja, ki je z besedo in dejanjem v to po vseh svojih močéh pripomogla.

Svečanost Stanku Vrazu v spomin.

Slavnemu pesniku Stanku Vrazu na čast vršila se bode slavnost, kakor naznanja dotični odbor, kateremu načelnik je gosp. dr. Ivan Gršak, c. kr. beležnik v Ormužu, 8. dne septembra t. l. v Cerovci, pri rojstnem domu pesnikovem. Letos 30 let po smrti slavnega Stanka — piše navedeni odbor — je vnovič srečna „žerovinska“ dolina, ker letos bo zopet čula blagoglasne pesni svojega Stanka in vpliv jih na rod slovenski in hrvaški. Stanko Vraz, čeravno rojen Slovenec, ločil je se, spoznavši svoj notranji poklic za književna opravila, od svoje rojstne krajine in podal se v tiste kraje jugoslovanske, kjer ima biti zibelka prerorenja jugoslovanskega, da pomaga stavljati temeljni kamen zidin narodnega naobraženja in napredka. Pisal in peval je odslej v bratskem nam jeziku hrvaškem in tako je toraj prišlo, da časté sedaj Hrvatje Vraza kot enega izmed svojih najboljših pesnikov, mi pa ga do dobra ne poznamo, čeravno je duh njegov zmiraj bil v rojstnem mu kraji slovenskem, kar nam najlepše svedočijo njegove „djublabije“.

8. septembra, ko se bode na rojstni hiši Vrazovi slovesno odkrila njegova podoba, ponuja se slovenskemu narodu zopet prilika, da vredno slavi spomin enega svojih najodličnejših sinov, kateremu je uže v Bleiweisovem „Koledarčku“, ki je prinesel Vrazovo podobo, po Karasovi obrisano, postavil naš Davorin Trstenjak v premilih životopisnih črticah prijateljsk spominek.

Naši dopisi.

Iz Slovenskih Goric na Stajarskem 23. avg. — 5. dan prihodnjega meseca bodo Gorice naše obhajale slovesen dan, katerega se uže davno veselimo. I kaj pa bode takega? — Naš preč. rojak, dr. Jožef Muršec, dosluženi c. k. profesor, bo praznoval jubilej ali 50letnico duhovnega stanú, to je, služil bode svojo zlato mašo. Gosp. dr. Muršec je — to je pač vsemu slovenskemu svetu znano — eden najblažjih duhovnikov in eden najzaslužnejših rodoljubov slovenskih, ki je uže takrat s pismom in besedo delal za narodno našo stvar, ko so rodoljubi taki še zeló redki bili. Skromni gosp. dr. Muršec sicer ne streže po posvetni časti, a naša dolžnost je, da tako zaslužnemu rodoljubu napravimo 5. dne septembra v njegovem rojstnem kraji pri sv. Bolfanku kolikor mogoče sijajno 50letnico.

Škofja Loka 19. avg. — Cesarjeva 50letnica se je pri nas po sklepu mestnega predstojništva z razsvitljavo prej ta večer, s slovesno mašo 18. avgusta v farni cerkvi, in potem z banketom na „Stemerjih“ obhajala. Mestna hiša bila je s cesarsko zastavo okinčana, na farovžu pa so vihrale 4 zastave (črno-rumena, belo-rumena, belo-modro rudeča in rudeče-bela) Pri banketu je govoril mestni župan gosp. Blaž Mohar prvo napitnico, blizo tako-le: Slavna gospôda! Danes obhaja se slovesno po vsej Avstriji 50letni rojstni dan Nj. veličanstva presvitlega cesarja Franc Jožefa. K tej svečanosti ste se tudi vi v res obilnem številu zbrali, hvala zato! Naj jaz le dvoje lastnosti našega slavnega vladarja v misel vzamem, in ti ste: dobrodelnost in miroljubivost. Ni ga skoraj kraja, da bi ne bil prejel uže kake milosti. Naj bodi o nesreči požara ali kake druge vremenske nesreče, vselej so Njih veličanstvo prvi bili v pomoč nesrečnim. Tudi cerkvá oni ne zabijo. Dalje sem povdaril miroljubivosti Njih veličanstva, kajti zmerom in zmerom naročajo svojim namestnikom: „Naredite mi mir med mojimi narodi!“ Komú ni znano, da je naša lepa Avstrija družba različnih narodov, katerim je posebno treba bratovske sloge, vsaj pregovor pravi: „sloga jači, nesloga tlači“, zato naj po izgledu cesarjevem tudi vsem narodom gêslo bodi: zložimo se! Živel mili nam cesar Franc Jožef, živila presvitla cesarica Elizabeta, živila vsa cesarska rodovina! — Da so na ta klic županov med zbranimi gosti doneli burni živio-klici, ni nam treba še posebno omenjati. Za njim je še govoril prvi svetovalec g. Triller. Po banketu je sledilo petje, kateremu je v znamenje občnega veselja pristopil še jako animiran ples.

Iz Kranja 20. avg. — Petdesetletnico Nj. veličanstva presv. cesarja je tudi naše mesto slovesno obhajalo. Predvečer je bilo z zastavami okinčano in razsvetljeno; požarna bramba napravila je bakljado, in naš pevski zbor pa je pred stanovanjem c. kr. okrajnega glavarja pel cesarsko himno in še druge pesmi. Na cesarjev rojstni dan pokali pa so možnarji. Po slovesni sv. maši šel je župan z mestnim zastopom k okrajnemu glavarju čestitat o 50. rojstnem dnevu Nj. veličanstva, in v mestni hiši se je ubogim razdelilo 86 gold.

Iz Ljubljane. — Gospod deželni predsednik je tudi po posebnih plakatih razglasil lastnoročno pismo presvitlega cesarja Franc Jožefa od 20. dne t. m., v katerem milostljivi naš vladar najtoplejšo svojo zahvalo izreka vsem svojim narodom za iskrene dokaze verne udanosti o njegovem petdesetem rojstnem dnevu; ta zahvala tedaj po vse veljá tudi našemu narodu.

— C. kr. deželni predsednik gosp. Winkler, ki, kolikor mu tukajšnja mnoga opravila dopuščajo, obiskuje po deželi c. kr. okrajne uradnije, je bil 21. dne t. m. v Kamniku, kjer in po vsi poti do tje je bil tako slovesno in prisrčno sprejeman, da tudi to potovanje je bilo v resnici slavnostni prehod. Obedoval je na grajščini gosp. viteza Schneida, ki je ljubeznjivo sprejel velečastitega deželnega načelnika in še več družih gostov. — No, se ve da se koterija naših „Deutschkrainerjev“ togôte péni, ko vidi in sliši, kako velika dežela slovenska spoštuje in ljubi pravičnega jej ces. namestnika, in mu temveč spoštovanja in ljubezni razodeva, čem bolj ga objeda ptujstva in renegatstva mrčes!

— (Iz odboro ve seje družbe kmetijske 22. t. m.) je „Novicam“ došlo sledeče poročilo. V tej seji se je pred vsem obravnala za našo deželo zeló važna stvar, namreč silna nevarnost, s katero našim vinogradom žuga trtna uš (phylloxera vastatrix). Gosp. Kuralt, družbe naše ud in tajnik hrv.-slav. gospodarskega dru-